

[Krag.]

Livs Krav. Og jeg kan kun, som jeg allerede har sagt, udtrykke min Anerkendelse overfor den høje Regering af, at den, da den efter Valget mærkede, hvilken Temperatur den Vind havde, der blæste mod denne Politik, da resolut slog om og gik ind i en konstruktiv Politik, forladende den rene Understøttelsesvej med tilsvarende Skatter, som man hidtil havde fulgt, for sammen med os at arbejde paa at øge Mulighederne for Genskabelse af Rentabiliteten indenfor Erhvervslivet, og først og fremmest indenfor Landbruget.

Den Vej, vi anviste før Valget, og som vi tabte paa — ja, det var jo den smalle, den stenede Vej, det var Tilpasningsvejen, direkte fulgt, det var den Vej, som vilde paalægge hver enkelt, der skulde befare den, Ofre, medens den højtærede Statsminister jo pegede paa den brede Vej, den, som tillod alle Tilstande at være uændrede, og som i hvert Tilfælde ikke skulde stille Krav til det store brede Lag i Befolkningen, men kun til de ganske faa og enkelte, som Statsministeren mente endnu var i Besiddelse af de store Formuer. Denne Politik har ikke kunnet følges, og jeg glæder mig over, at Regeringen ikke har sat alle Kræfter ind paa at følge den lige ud i Afgrunden, men har været at faa i Tale for, ganske vist ad indirekte Vej, at naa noget af det, som vi før Valget havde krævet, og har været at formaa til at føre en opbyggende, en konstruktiv Politik, hvis Virkninger jo i store Lag af Befolkningen allerede føles stærkt og har skabt nyt Haab til Fremtiden og Lysning i det Mørke forude, som man ellers havde for sig.

Men med det, som er udført i de sidste Maaneder, er Opgaverne for en saadan konstruktiv, en saadan Handlingens, en saadan Samarbejdets Politik i Virkeligheden ikke udtømt. Der kræves ganske sikkert en Videreførelse af den, hvis ikke afgørende Ændringer i de økonomiske Forhold i Verden og i den internationale Handelspolitik indtræder og hurtigt afsætter deres Virkninger ogsaa indenfor dansk Erhvervsliv. Og derfor vil jeg gerne sige til den høje Regering, at Vilkaaret for vor Støtte til en Politik til Krisens fortsatte Bekæmpelse ad Lovgivningsvejen først og fremmest er, som jeg har nævnt det, at man sætter Stævne efter Evne, gennemfører en effektiv Besparelspolitik og en Politik, som fremtidig, saaledes som Tilfældet har været i de sidste Maaneder, tager ligeligt Hensyn til alle Samfundslag, til alle Er-

hvervsgrenes Interesser. Efter vor Opfattelse kræver Tiden fremdeles en konstruktiv Opbygning af Bestemmelser til Fremme af Erhvervslivets Trivsel, herunder ogsaa til Højnelse af Hjemmemarkedets Priser paa Landbrugsprodukter, saaledes at man derigennem effektivt kan bidrage til at gøre Arbejdet paa den danske Jord rentabelt, og til en Udnyttelse af den danske Høst, som afgørende fremmer Endemaalet: dansk Landbrugs Rentabilitet, og jeg vil udtale til Haab, at naar nu der gives Rigsdagsferie — hvad vi jo altsaa ved vil ske, efter det ærede Medlem Hr. Olufsons Udtalelse nys —, vil den høje Regering ogsaa i den Ferieperiode, som saaledes kommer, beskæftige sig med dette Spørgsmaal, saaledes at vi, inden vi mødes igen til den ordinære Rigsdagssamling, kan have ogsaa denne betydningsfulde Side af Kriseproblemet løst til Styrkelse af Folkets Tillid til det parlamentariske System og dets Indsats og til Fremme af de Muligheder, som er til Stede for at genskabe Rentabiliteten i Erhvervslivet.

Med andre Ord, vi mener vedvarende, at den Tid, vi staar i, og det økonomiske Præg, som denne Tid har, kræver Samarbejde og kræver Handling. Det var netop det, man fra konservativ Side hævdede Nødvendigheden af, da man sluttede Oktoberforliget 1931, og ingen har benægtet, at det den Gang var fornødent, selv om man naturligvis maa kræve, at dette Samarbejde etableres med sunde Formaal, og at denne Handling virkelig paa gavnlig Maade fremmer de Interesser, som man paastaar, man vil fremme, hvad vi vedvarende ikke mener var Tilfældet for Oktoberforligets Vedkommende. Men der er det besynderlige ved det, at som det konservative Folkeparti har stillet sig til de sidste Maaneders Arbejde, har Partiet jo afvist enhver Form for Samarbejde, afvist det bogstavelig talt, uanset paa hvilke Vilkaar man tilbød dette Samarbejde, og indskrænket sin Handling, indskrænket sin Virksomhed til en gold, en negativ Kritik. Jeg vil udtale det Haab, at hvis det skulde vise sig, og det er desværre vel ikke helt usandsynligt, at ogsaa den kommende Tid bliver præget af store økonomiske Vanskeligheder, vil det konservative Folkeparti have et mere aabent Øre for Tidens Krav til det parlamentariske System, end Partiet har haft i de sidste Maaneder. Thi for at nævne Eksempler: den Kronepolitik, som man selv har været med til at kræve, den Doktrin, som man opbyggede med Hensyn til Papirkronens Betydning for Erhvervs-